

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. december 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Andreas Christensen
Sagsnr.: 2011-731-0001
Dok.: 287971

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af straffuldbyrdelsesloven og retsafgiftsloven (Revision af straffuldbyrdelsesloven m.v.) (L 9), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. november 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffuldbyrdsloven og retsafgiftsloven (Revision af straffuldbyrdsloven m.v.) (L 9):

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til ændringsforslag, der sikrer, at enerumsanbringelse altid fastsættes i et begrænset tidsrum ad gangen og der gives klageadgang, som foreslået af Institut for Menneskerettigheder i deres høringssvar.”

Svar:

Et ændringsforslag som nævnt i spørgsmålet kan formuleres som følger:

” Æ n d r i n g s f o r s l a g

Til § 1

x) *Nr. 19* affattes således:

”19. I § 63 indsættes efter stk. 7, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»*Stk. 9.* Udelukkelse fra fællesskabet foretages for et begrænset tidsrum ad gangen og må ikke overstige 3 måneder. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan dog træffe afgørelse om udelukkelse fra fællesskab i mere end 3 måneder, såfremt der foreligger helt særlige omstændigheder. I givet fald finder stk. 8, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.«.”

[Udtrykkelig angivelse i lovteksten af, at udelukkelse fra fællesskab kun må foretages for et begrænset tidsrum ad gangen.]

y) Efter *nr. 21* indsættes som nye numre:

”01. I § 112 indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) en afgørelse efter § 63 om udelukkelse fra fællesskabet,«.
Nr. 3-9 bliver herefter nr. 4-10.”

[Mulighed for, at afgørelser om udelukkelse fra fællesskabet kan indbringes for domstolene i medfør af straffuldbyrdslovens § 112.]

”02. I § 112, *nr. 5*, som bliver nr. 6, ændres »nr. 4« til: »nr. 5«.”

[Konsekvensændring af nr. 01.]

z) Nr. 22 affattes således:

”I § 112, nr. 9, som bliver nr. 10, indsættes efter »strafcelle«: »i mere end 7 dage«, og »jf. nr. 3« ændres til: »jf. nr. 4«.”

[Konsekvensændring af ændringsforslag nr. y.]

æ) Efter nr. 22 indsættes som nye numre:

”**03.** § 122, stk. 1, affattes således:

»Såfremt en afgørelse efter § 112, nr. 2 eller nr. 7, 1. led, opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, når der er forløbet 6 måneder fra kendelsens afsigelse. Såfremt en afgørelse efter § 112, nr. 7, 2. led, opretholdes, kan spørgsmålet først på ny indbringes for retten, når der er forløbet 1 år fra kendelsens afsigelse. Afgørelser efter § 112, nr. 1, 4-6 og 8-10, kan ikke på ny indbringes for retten.«.”

[Konsekvensændring af ændringsforslag nr. y.]”

Bemærkningerne til de enkelte ændringsforslag til lovforslagets § 1 kan formuleres som anført nedenfor.

”Til nr. x

Den foreslåede ændring indebærer, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af lovtæksten, at udelukkelse fra fællesskab kun kan foretages for et begrænset tidsrum ad gangen.

Til nr. y

Den foreslåede ændring i nr. 01 indebærer, at afgørelser om udelukkelse fra fællesskabet, jf. straffuldbyrdslovens § 63, stk. 7, kan indbringes for domstolene i medfør af lovens § 112, hvorefter der for visse af kriminalforsorgens administrative afgørelser gælder en særlig let adgang til domstolsprøvelse. Ændringsforslag nr. 02 er en konsekvensændring af ændringsforslag nr. 01.

Til nr. z

Der er tale om en konsekvensændring af ændringsforslag nr. y.

Til nr. æ

Der er tale om en konsekvensændring af ændringsforslag nr. y.”

2. Justitsministeriet kan ikke støtte ovenstående ændringsforslag.

Når det gælder varigheden af udelukkelse fra fællesskab, følger det allerede af gældende ret, at udelukkelse fra fællesskabet som udgangspunkt kun må foretages for et begrænset tidsrum. Med lovforslaget indføres der som noget nyt en øvre grænse, hvorefter udelukkelse fra fællesskabet som udgangspunkt ikke må overstige 3 måneder, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Det følger endvidere af straffuldbyrdelseslovens § 63, stk. 7, at udelukkelse fra fællesskabet straks skal bringes til ophør, når betingelserne herfor ikke længere er opfyldt, og at institutionen mindst én gang om ugen skal overveje spørgsmålet om helt eller delvis at bringe udelukkelsen fra fællesskabet til ophør. Denne bestemmelse, som ikke foreslås ændret med lovforslaget, sikrer således allerede i dag, at udelukkelse fra fællesskabet ikke udstrækkes over længere tid end nødvendigt, og at spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra fællesskabet løbende tages op til fornyet overvejelse.

Når det gælder spørgsmålet om, hvilke afgørelser der bør være omfattet af den særlige adgang til domstolsprøvelse efter straffuldbyrdelseslovens § 112, kan der henvises til pkt. 2.1 og 2.8 i den kommenterede høringsoversigt vedrørende lovforslaget.

Som det nærmere fremgår heraf, blev dette spørgsmål nøje overvejet i forbindelse med indførelsen af straffuldbyrdelsesloven i 2000. Justitsministeriet finder som dengang, at adgangen til en sådan domstolsprøvelse alene bør omfatte afgørelser, som har lighed med straffesager eller i øvrigt har særligt indgribende betydning for den indsatte, men derimod ikke afgørelser, der er begrundet i hensynet til at opretholde orden og sikkerhed i kriminalforsorgens institutioner, herunder f.eks. afgørelser om udelukkelse fra fællesskab. I de sidstnævnte tilfælde er der således ofte tale om skønsprægede afgørelser, der træffes ud fra et indgående kendskab til miljøet i institutionen, hvilket domstolene ikke har i samme omfang som kriminalforsorgen.

Som det ligeledes fremgår af den kommenterede høringsoversigt, må domstolsprøvelse af en afgørelse om udelukkelse fra fællesskab i givet fald ske på grundlag af bestemmelsen i grundlovens § 63, hvorefter domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den pågældende indsatte vil i den forbindelse kunne få prøvet, om afgørelsen er båret af usaglige hensyn, herunder om afgørelsen strider mod Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.